

พระพุทธรศาสนาโสภณ (หลวงพ่อบุณ) วัดหัวเขา

พระพุทธศาสนาโสมณ (หลวงพ่อบุณ) วัดหัวเขา

อาตมามาพบหลวงพ่อบุณได้เพราะว่าได้ยินกิตติศัพท์ ล้ำลึกคุณงามความดี อันมหาศาลของหลวงพ่อบุณ อาตมาเดิมเป็นคนอำเภอเดิมบางนางบวช จ.สุพรรณบุรี เกิดเมื่อเดือน พฤษภาคม พ.ศ.๒๔๓๒ ได้ยินตั้งแต่สมัยบวชเป็นเณรปี พ.ศ.๒๔๔๑ อายุ ๑๘ แต่ยังไม่มีโอกาสได้ไป พ.ศ. ๒๔๔๒ สอบได้นักธรรมชั้นตรีที่ วัดใหม่สุวรรณภูมิ ตำบลท่าพี่เลี้ยง อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี แล้วก็เรียนนักธรรมชั้นโทต่อที่วัดใหม่สุวรรณภูมิ พ.ศ.๒๔๔๓ บวชพระโดยมีอุปัชฌาย์คือหลวงพ่อบุณ (พระครูอนุกคุณากร) ตอนนั้นอาตมายังสอบไม่ได้ชั้นเอก พ.ศ.๒๔๔๕ ไปอยู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ เหตุที่ได้ไปเพราะ ร้อยโทแจ่ม ไธสงโรจน์ พาไปวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ก็ไม่รู้จักใครหรอก พาไปฝากหลวงพ่อบุณเลย อาตมาก็กราบหลวงพ่อบุณแล้วบอกว่าต้องการจะมาเรียนธรรมชั้นโท หลวงพ่อบุณก็เรียกพระครูปัญญาภิรัต แผนกต้อนรับพระปกครองพระวัดปากน้ำมารับเข้าบัญชี แล้วก็ส่งไปอยู่แผนกเนกขัมมะก่อน บังเอิญคณะเนกขัมมะเต็ม คณะหลวงพ่อบุณมีกฎว่าห้องหนึ่งก็เลยได้มาอยู่ใกล้ๆ หลวงพ่อบุณ

อยู่กับหลวงพ่อบุณแล้วเข้าก็เรียนนักธรรมชั้นโท บ่ายเรียนบาลี พอทำโม่งเย็นก็เข้านั่งสมาธิเรียนวิชาธรรมกาย ทุกวันในโบสถ์ ส่วนตอนกลางคืนช่วงสองทุ่ม ถึงสองทุ่มครึ่งมีการนั่งเพิ่มเติมที่คณะอนาลโย คณะเนกขัมมะบ้าง คณะพระครูปัญญาภิรัตก็มี ต่อวิชาธรรมกายให้เข้าศูนย์กลางกายหยุดนิ่ง ก็เห็นดวงปฐมมรรค หยุดนิ่งกลางดวงปฐมมรรคผ่าน

พระครูปัญญาภิรัต

ไปเห็นดวงศีล เห็นดวงสมาธิ
เห็นดวงปัญญา เห็นดวงวิมุตติ
วิมุตติญาณทัสสนะใสใส ทำดวง
เข้าถึงกายมนุษย์ละเอียด ผ่าน
อีกทำดวง เข้าถึงกายทิพย์หยาบ
กายทิพย์ละเอียด เข้าดวงศีล
ดวงสมาธิ ดวงปัญญา ดวงวิมุตติ
วิมุตติญาณทัสสนะใสๆ ทำดวง
เมื่อผ่านกายทิพย์แล้วก็เข้าไป
กายพรหมหยาบ พรหมละเอียด
เข้าดวงศีล ดวงสมาธิ ดวง
ปัญญา ดวงวิมุตติ วิมุตติญาณ
ทัสสนะใสๆ ในกลางอรูปพรหม

หยาบ อรูปพรหมละเอียด ก็ผ่านเข้ากายอรูปพรหมหยาบ อรูปพรหม
ละเอียด ถึงกายอาฬารดาบส อุทกดาบส กาลามโคตร ผ่านดวงศีลดวง
สมาธิ ดวงปัญญา ดวงวิมุตติ วิมุตติญาณทัสสนะ เข้าไปกายโคตรภู
ธรรมหยาบ โคตรภูธรรมละเอียด ผ่านอีกทีเข้าสู่ศูนย์กลางกายโคตรภู
ธรรมหยาบ โคตรภูธรรมละเอียด ผ่านทำดวง เข้าไปอยู่กายพระโสดา
ปฏิมรรค พระโสดาปฏิผล หน้าตักกว้างห้าวา สูงห้าวา เกตุดอกบัวตูม
ใสเป็นกระจกคั่นช่องสองเงาหน้า เข้าไปอยู่ในดวงปฐมมรรค หยุดนึ่ง
กลางดวงปฐมมรรคเห็นดวงศีล หยุดนึ่งกลางดวงศีลเห็นดวงสมาธิ
หยุดนึ่งกลางดวงสมาธิเห็นดวงปัญญา หยุดนึ่งกลางดวงปัญญาเห็นดวง
วิมุตติหยุดนึ่งกลางดวงวิมุตติ เห็นดวงวิมุตติญาณทัสสนะใสๆ ทำดวง
เข้าไปอยู่ในกายพระโสดาปฏิมรรค

พระโสดาปฏิผล ทำดวง เข้าไปอยู่ในกายพระโสดาปฏิมรรค

พระโสดาปฏีผล
พระธรรมกายต้นๆ
ของหลวงพ่อมงคล-
เทพมณี วัดปากน้ำ
ภาษีเจริญ หน้าตัก
กว้างห้าวา สูงห้าวา
เกตุดอกบัวตูมใสเป็น
กระจกคันฉ่องส่อง

เงาหน้า หยดน้ำในหยดน้ำในหนึ่งกลางของกลางกลางของกลางซ้ายขวา
หน้าหลังไม่ไปซ้อนอัดทับทวิให้ใสละ..ลักกายทิฐิ วิจิกิจฉา สิล্পพตปรามาส
สังโยชน์สามเปราะนี้ พระโสดาบันก็แกะออก หายไปแล้ว พระโสดาบันก็
หยดน้ำเข้าศูนย์กลางกายพระโสดาบัน พอหยดน้ำถูกส่วนก็เห็นดวงปฐม
มรรคก็ผ่านดวงศีลดวงสมาธิดวงปัญญา วิมุตติ วิมุตติญาณทัสสนะห้า
ดวง ไส...พอธรรมกายใสหนักเข้าก็เห็นกายสภิกาคาหยาบ สภิกาคา
ละเอียดหน้าตักกว้างสิบวาสูงสิบวา เกตุดอกบัวตูมใสเป็นกระจกคันฉ่อง
ส่องเงาหน้า ขยายหน้าตักจากพระโสดาบันเป็นสภิกาคา หน้าตักกว้าง
สิบวา สูงสิบวาเกตุดอกบัวตูมใสเป็นกระจกคันฉ่องส่องเงาหน้า พระ-
สภิกาคาก็ทำหน้าที่ละสังโยชน์สามเปราะเช่นเดียวกับพระโสดาบัน แต่
พระสภิกาคานั้นไม่มีราคะเสียแล้วนั้นตัดไป โทสะก็ตัดไปแล้วไม่มี โมหะ
ก็ไม่มี ไสสว่างอยู่ในคุณธรรมของบุคคลที่สอง สภิกาคามรรค สภิกาคา-
ผล

แม้ทุกวันนี้ก็ปฏิบัติอยู่นะสภิกาคามรรค สภิกาคาผล หน้าตัก
กว้างสิบวา สูงสิบวาเกตุดอกบัวตูมใสเป็นกระจกคันฉ่องส่องเงาหน้า
แต่ถ้าจะต่อก็ต่อได้ กายพระสภิกาคาหน้าตักกว้างสิบวา สูงสิบวา เกตุ
ดอกบัวตูมใสมากขึ้น หยดมากขึ้น นิ่งมากขึ้น สะอาดมากขึ้น ทับทวิ

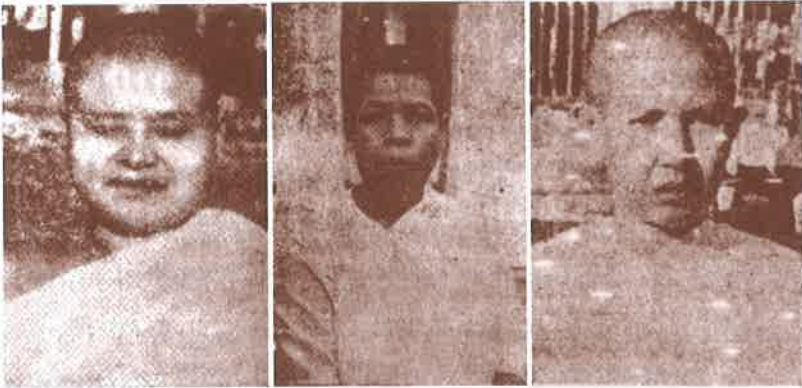

พระราชโมลี

พระมหาธีระ (หลวงพ่อดี)

หลวงพ่อดี

ให้ใส่เข้าศูนย์กลางกายพระสภิกาคา พอถูกส่วนก็เห็นดวงปฐมมรรคหยุด
 นิ่งกลางปฐมมรรคก็เห็นดวงศีล หยุดนิ่งกลางดวงศีลก็เห็นดวงสมาธิ
 ทำให้ใสทุกดวง ดวงปัญญา ดวงวิมุตติ วิมุตติญาณทัสสนะใสทุกดวง
 เข้ากายพระอนาคามีหยาบ อนาคามีละเอียดย่น หน้าตักกว้างขยายไปอีก
 กว้างลิบห้าวา สูงลิบห้าวา เกตุดอกบัวตูมใสทำหน้าที่แกะสังโยชน์อีก
 สองเปราะ กามราคะ ปฏิฆะ จะเป็นรูปสวयरูปงาม รูปหญิงรูปชายไม่
 พึงปรารภนาเรียกว่ากามราคะ ปฏิฆะ ถ้ามีแล้วมันร้อน ปฏิฆะความ
 กระทบกระแทกแห่งจิต ไปเจอรูปที่ไม่สวยไม่งาม ไม่ชอบก็เป็นทุกข์ ชอบ
 ก็เป็นทุกข์ พระสภิกาคาพึงละ ๒ เปราะ กามราคะ ปฏิฆะ แห่งจิต
 หายไป สภิกาคาก็หยุดในหยุดนิ่งในนิ่งกลางของกลางกลางของกลาง
 ช้ายขวาหน้าหลังไม่ไปซ้อนอัดทับทวีให้ใสเข้าศูนย์กลางกายสภิกาคา
 ละเอียดย่นหนักขึ้น ใสหนักขึ้น สว่างหนักขึ้น เข้าไปดวงวิมุตติญาณ-
 ทัสสนะใสใสใสผ่านอีกทีเข้ากายอรหัตตหยาบ อรหัตตละเอียดย่น ขยายหน้า
 ตักยี่สิบวา สูงยี่สิบวา เกตุดอกบัวตูมใสเป็นกระจกคั่นช่องสองเงาหน้า
 ทำหน้าที่แกะสังโยชน์อีกห้าเปราะ อวิชชา ตัณหา อุปาทาน ชาติภพไม่มี
 ชาติไม่ติด ภพไม่ติด อวิชชาไม่มี ตัณหาไม่มี ไม่มีแล้ว ละได้หมดแล้ว
 กายอรหัตตมรรค อรหัตตผล หน้าตักกว้างยี่สิบวา สูงยี่สิบวา เกตุดอกบัว
 ตูมใสพออยู่กายนี้แล้วใสหนักขึ้น สะอาดหนักขึ้นแล้ว หลวงพ่อดีมงคล-

แม่อาจารย์ญาณี ศิริโวหาร แม่อาจารย์ทองสุข สำแดงปั้น แม่อาจารย์ถนอม อาสวีย์

คุณตรีธา เนียมขำ แม่อาจารย์ลูกจันทร์ ชนนกยูง แม่ชีเอียร อีรสวัสดิ์

เทพมณีท่านก็ตรัสเรียกว่าอะหังอิติปิ ธรรมกายโ ตถาคโต เราตถาคตคือ
ตัวธรรมกาย หน้าตักกว้างยี่สิบวา เกตุดอกบัวตูมใสเหมือนกระจกคัน
ฉ่องส่องเงาหน้า อยู่ในกายพระอรหันต์ สูงสุดกว้าง สูงสุดใหญ่ สูงสุด
ยี่สิบวา เกตุดอกบัวตูมใสเป็นกระจกคันฉ่องส่องเงาหน้า พระอรหันต์ทุก
องค์ต้องทำบรรลुธรรมกายทุกองค์ เห็นทุกองค์ กว่าที่จะเห็นพระบาลี
อะหังติปิ ธรรมกายโ ตถาคโต เหล่าตถาคตคือตัวธรรมกาย อยู่ในพระ
นิพพาน ส่วนกายเนื่อกายหนังของพระองค์ ๘๐ ปี ก็เผาที่เมืองกุสินารา

ราชธานี กระดุกเป็นพระบรมสารีริกธาตุ สาธุชนนำไปบูชา ส่วนกาย ธรรมกายอยู่บนพระนิพพาน นี่หลวงพ่อมงคลเทพมนีวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ท่านสอนอย่างนี้ ข้าพเจ้าเอง อาตมาเองตอนอยู่วัดปากน้ำก็เดินด้วย ๑๘ กายอย่างนี้ อายุ ๒๕ ปี อาตมาก็บรรลุธรรมกาย

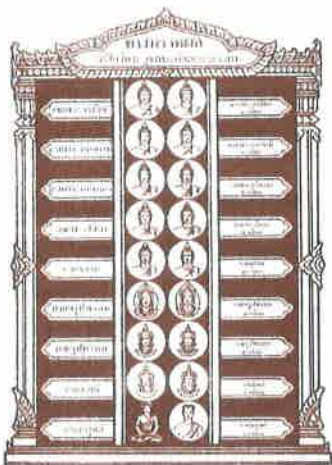
หลังจากได้ธรรมกาย ได้ ๑๘ กายจนชำนาญคล่องแคล่วแล้วในปี พ.ศ.๒๔๗๘ หลวงพ่อวัดปากน้ำ ก็ให้เข้าโรงงาน ทำวิชาทุกวัน หลวงพ่อบอกให้เข้าทุกวัน นั่งทำวิชาอยู่จนกระทั่งหลวงพ่อมรณภาพ

ในโรงงานทำวิชามีฝากันห้องฝั่งหนึ่งเป็นแม่ชี อีกฝั่งหนึ่งเป็น พระ เณร แล้วก็มีห้องหลวงพ่อบริเวณอยู่ท่านนั่งสั่งงาน ฝ่ายแม่ชีที่พอจำได้ก็มี ตรีธา ญาณิ ทองแท้ แม่ชีฉลวย แม่ชีถนอม แม่ชีบุก แม่ชีทองสุข แม่ชีจันทร์ แม่ชีเฮียร พระเณรก็มี หลวงพ่อเล็ก (มหาเจิก) ธีระธัมโม มหาณรงค์ (นานๆ เข้าที) หลวงตาผัน หลวงตาอินทร์ หลวงตาแอบ หลวงตาใจ หลวงพ่อวิระ เณรก็มี เณรวัฒนา เณรรอด จะว่าไปคนที่เข้าโรงงานทำวิชานั้นหายาก พวกมหาเปรียญก็ถือว่าเขามีความรู้ดี มีความรู้สูงแล้ว ไม่ไปนั่งหลับตาหรอก แต่หลวงพ่อบอกท่านว่า ไฉ้ความรู้ ในกระดากะ รู้ในกระดากะ มันก็ ฟังกระดากะ ท่านพูดว่า...ยันเต ภาคะวะตา ฌานะตา ปัสสะตา อาระหะตา สัมมา สัมพุทเธนะ เตยวท่านแปลให้แล้วยันเต ภาคะวะตา พระผู้มีพระภาคเจ้า องค์ใด ฌานะตา รู้แล้ว ปัสสะตา เห็นแล้ว ทั้งรู้ทั้งเห็นเขยวนะ นี่ พวกเรามันรู้ในกระดากะ เห็นใน

กระดาศ ได้ใบตราตั้งในกระดาศ ได้ยศจากที่ในกระดาศก็ยังใช้ได้ ยังดี
แต่ก็ดีแค่เปลือกๆ อิมม...ยันเต ะคะวะตา พระผู้มีพระภาคเจ้าองค์ใด
ณานะตา รู้แล้ว ปัสสะตา เห็นแล้ว อะระหะตา สัมมา สัมพุทเธนะ
เป็นพระอรหันต์เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เวลาหลวงพ่อกุด กุดเป็นศัพท์
ยกบาลีแปลเป็นคำศัพท์ มหาบุญมาประโยคเก่า มหาช่วงประโยคเก่า
(สมเด็จพระมหารัชมังคลาจารย์) มหาสว่างเล็ก ป.๕.๙ มหาสว่างใหญ่
ป.๕.๙ พวกนี้ อึ้ง หลวงพ่อเอาในท้องมาแปลให้เราฟัง เวลาเราจะแปล
ต้องแปลในกระดาศ นี่..พูดกันในโบสถ์นะหลวงพ่อกุดเอาในท้องมาแปลให้
เราฟังหมดเลย หลวงพ่อกุดในตัวในตน มาแปลให้เราฟัง เรามันแปล
ในกระดาศรู้หลวงพ่อกุดไม่ได้

อาตมาจะเล่าให้ฟังเรื่องหลวงพ่อกุด อาตมาประทับใจเหตุที่
ท่านสอนมานานแล้ว เรื่องวิชา เรื่องอะไรต่างๆ คือหลวงพ่อกุดเนี่ย
ท่านรักษาเวลา แล้วก็สั่ง แล้วก็สั่ง พอถึงกำหนดหกโมงเช้าตรู่จะ
เลิกละก็กิจการงานทั้งหมดหมดผ้า แล้วมารวมพร้อมกันที่หน้าโบสถ์
พอได้ยินระฆังเล็กอีกทีหนึ่ง หลวงพ่อกุดก็นำหน้าพระครูปัญญากิรีต

ปลัดธนิตเดินตาม พระครูปัญญากิรีต
กิรีตที่ปกครองพระ พระครูธนิต
ปกครองเณรเดินเป็นแถวแนวระดับ
ดังไปศาลาฉัน ฉันเป็นระเบียบ
เรียบร้อย ให้ดูผู้ใหญ่ก่อน ผู้ใหญ่ตก
เปิบคอยดูนะแล้วเขาก็ทำตาม พอ
ฉันอิ่มแล้ว ท่านก็เดินเข้าแถวแนว
ระดับ หลวงพ่อกุดก็นำธรรมกายตาม
จบธรรมกาย พระครูปัญญากิรีต แล้ว
ก็ปลัดธนิตปกครองเณรเข้าแถวแนว

ระดับ เข้าโบสถ์หลวงพ่อกให้ธรรมกายนั่งติดท่าน ต่อไปก็เป็นมหา
 ประโยคแปดเก้า ย่นประโยคสาม จบประโยคสามแล้ว ให้นักธรรม
 ชั้นเอกโทต่อตรึต่อ ไอ้ที่ยังไม่ได้อะไรเลยให้นั่งหลังเป็นการคัตินิสัย
 ท่านขึ้นเทศน์ท่านยกศัพท์ “พาหุสัจจะ ลิปปัญจะ วินะโย จะ
 สุลิกขิต สุกาสิตา จะ ยา วาจา เอตัมมัง คละมุตตะมัง” ท่านเร็ว
 พูดเร็ว สอนเร็ว ความเป็นพหูสูตรพาหุสัจจะ ลิปปัญจะ มีศีลชนิดใด
 ชนิดหนึ่ง ชำนาญคล่องแคล่ว วินะโย จะ สุลิกขิต ผู้มีระเบียบวินัยอัน
 คึกขามาคดีแล้ว แล้วปฏิบัติตามเป็นมงคลอันประเสริฐ พูดไปๆ ทหาร
 นักเรียนต้องเป็นระเบียบ มันถึงจะนำดูน่าชม แม้แต่นกบินไปในอากาศ
 นกช่อนหอยโบราณ นกกาบบัว ปรากฏว่าบินไปๆ ๆ ๆ เห็นว่าบางตัว
 บินไม่ทัน แดกแยกแถวออกไปดูไม่งาม ไอ้หัวหน้าตีโค้ง ตีกลมเป็นวง
 ตีวงกลมบินเป็นวงกลม พอมาทันทุกตัว ทุกตัวบินมาเข้าแถว หัวหน้า
 ออกแล้วเป็นแถว บินไปเป็นแถวนี้ สัตว์เดรัจฉานยังมีวินัย เราเป็นพระ
 เป็นเณรทำไมไม่มีวินัย (หัวเราะ) ไอ้ให้เจ็บกันหมด อู้หูเจ็บจังเลย

ประโยคเก้าประโยคแปดหน้า ถ้าไม่มานะ ท่านดูที่ใครว่าง
 บอกว่าประโยคเก้าประโยคแปดหายไปไหน ไอ้เชอ คำว่าไอ้เชอนี้มัน
 ฉลาดในด้านอกุศล หลบหลีกเลี่ยงไม่ทำตามเวลา ไม่ฉลาดนะมันฉลาด
 ในด้านอกุศล ถึงกำหนดไปเรียนไม่ไปเรียน ถึงกำหนดสอนไม่ไปสอน
 ถึงกำหนดทำวัตรไม่ทำวัตร อืม...เรียกมันว่าไอ้เชอ (หัวเราะ) อู้หูเจ็บ
 เหลือเกิน เป็นพระแต่เอาดีแบบฆราวาส พอเป็นฆราวาสกลับมาเอาดี
 กับพระ มาสอนพระ ถึงกำหนดเวลาต้องหยุดต้องนั่ง ห่มผ้าเลย ได้ยิน
 เสียงกลองหยุดเลยแล้วมากอดกันที่หน้าโบสถ์ พอจะขังเล็กอีกทีพระ
 ออกเดินมาแล้วก็เดินเป็นแถวแนวระดับตามที่กำหนดไว้ดูสง่าจริงๆ เลย
 สวย เหมือนพระอรหันต์ สารีบุตร โมคคัลลานะ มีสาวกองค์ละห้าร้อย
 ห้าร้อย แต่ในบรรดาห้าร้อย พระอรหันต์เหล่านี้ไม่ใช่เป็นพระอรหันต์

ทุกองค์นะ เป็นปฤชชนสงฆ์ก็ยังมิ
ท่านเทศน์เราก็อึ้งเพลินเชียว เราก็อ
ฟัง แล้วหลวงพ่อบ้านทำได้ ทำ
เป็นแบบฉบับเป็นเนติแบบแผนเป็น
ระเบียบวินัย สมกับที่หลวงพ่อบ้าน
พูดไว้ว่า “พาหุสัจจะ สิบปัญจะ
วินะโย จะ สุสิกขิโต สุภาสิตา จะ
ยา วาจา เอตัมมัง คละมุตตะมัง”
ความเป็นพหูสูตรพาหุสัจจะ
สิบปัญจะ วินะโย จะ สุสิกขิโต มี
คำพูดเป็นสุภาสิต มีวินัยระเบียบ

อันจำเรียนมา ศึกษามาแล้ว เอตัมมัง คละมุตตะมัง เป็นมงคลอันสูง
สุด “พาหุสัจจะ สิบปัญจะ วินะโย จะ สุสิกขิโต สุภาสิตา จะ ยา
วาจา เอตัมมัง คละมุตตะมัง” ท่านเทศน์มงคลสูตร วันพระละบท
เจียบบกริบ นี้อาตมาฟัง มหาเปรียญประโยคเก๋าประโยคแปดฟังเจียบ
กริบหมดเลย แล้วหลวงพ่อบ้านเอาที่ไหนมาเทศน์ทุกวันในโบสถ์ไม่มีเบื่อ
ฟังทุกวัน พอทำวัตรเสร็จจะแก่นาที สิบนาที หลวงพ่อเห็นเวลาถึงจะ
สองโมงท่านรีบลงเลย พอสองโมงตีระฆังเรียกเข้าเรียน ท่านตรงเวลา
มาก

เวลาใครไปทำผิด แล้วท่านไปพูดที่โบสถ์เลย เช่นไปดื่มข้าวต้ม
กิน ไปทำอะไรไม่ถูก ก็เอามาสอนเลย พูดเลยให้เจ้าตัวรู้ให้คนนี้
กลัวกัน ท่านให้พระครูปัญญากิริตรายงาน วันนี้ปัจจุบันมาเท่าไร
หักเท่านั้นๆ มาครบเท่านั้น และขาดเท่านั้น ป่วยเท่านั้น ลาเท่านั้น
นับทุกวัน จบแล้วก็พระครูปลัดฉนิต รายงานสามเณรปัจจุบันเท่านั้น
องค์ มาทำวัตรเท่านั้นองค์ ขาดเท่านั้นองค์ ป่วยเท่านั้นองค์ ลา

เท่านั้นองค์ ต้องกราบ
เรียนอย่างนี้ทุกวันไป
แม่ชีมีแผนกต่างหาก
แต่ ถ้าวัน อา ทิ ตย์
วันพระต้องมาหมดเลย
หลวงพ่отecnมาหมด
เลย บางครั้งท่านก็บอก

ไอ้สัปเหร่อใกล้ผี ไอ้ชีใกล้พระ เจ็บเลยนะ วันหนึ่งชีญาติกับชีอะไรนะ
จำไม่ได้พากันมา หลวงพ่อสั่งนะ ตะวันออกเฉียงเหนือ แม่ชีเขาอยู่กัน
พระอยู่ทิศตะวันตก ข้างๆ ติดโบสถ์ไปทางทิศตะวันออก หลวงพ่อว่า
ตะวันออกเฉียงเหนือพวกชี ใครอย่าไปหาใครนะ พระเถรอย่าไปหาชี
ชีอย่าไปหาพระ ต้องได้รับอนุญาตก่อน ถ้าไม่ได้รับอนุญาตไปหากันไม่ได้
ถ้าเกิดมันเสียขึ้นองค์นะมันเสียทั้งประเทศ มันเสียทั้งประเทศยังงี้ อ้าว
ก็พระเถรอยู่กับหลวงพ่อตลอดทั่วประเทศ จังหวัดละสิบ บางจังหวัดถึงยี่สิบ
ถ้ามันไปเสียสักคู่ละ ชีพระไปเสียนะต้องประกาศ ชีนั่นบ้านนั้นจังหวัดนั้น
พระบ้านนั้นจังหวัดนั้นไปทำสกปรกไม่ดี ผิดธรรม ผิดวินัยนี้มันเสียทั้ง

ประเทศ เจ็บกริบกลัว ถ้าทำดี
ก็ดีทั้งประเทศ

วันหนึ่งชีปลูกก็นำอาหารไปให้
กับมหาณรงค์ ตอนนั้นหลวงพ่
สั่งไว้จะไปหาใครต้องขออนุญาต
หลวงพ่อก่อน บังเอิญหลวงพ่
ไม่อยู่ก็นำอาหารไปให้ ก็กลับ
มาทางเดิมมาสวณหลวงพ่เข้า
พอดี หลวงพ่อก็พูดว่า “นั่นแหละ

ขออนุญาตใคร” “ดิฉันแก่แล้วจะมาขออนุญาตหลวงพ่อกี่ไม่เจอ หลวงพ่อ เลยนำอาหารไปให้ท่านฉัน ดิฉันแก่แล้ว” “อ้อแก่สำคัญ นัก อี้แก่นั่นชักทำให้ชีสาวกับพระหนุ่มได้กันมึงรู้มัย” กลัวกันหมด ไอ้ สัปเทร่อไกล่ผี ไอ้ชีไกล่พระ ไอ้สัปเทร่อไกล่ผีมันกลัวผีที่ไหนมันได้เงิน ไอ้ชีไกล่พระก็จะเอาพระเป็นผี หลวงพ่อพูดกับชีปุกตรงทางเดิน อาตมา อยู่ด้วยเดินตามหลังท่านฟังกลับจากไปรับสังฆทานที่บ้านโยมกลับมาด้วยกัน

อาตมาถูกส่งไปสอนธรรมะที่ภาคใต้ ไปช่วยหลวงตาแอบ (เปิด สาขาปฏิบัติธรรมหลวงพ่อดาวปาน้ำ ภาชีเจริญ ที่หาดใหญ่ สงขลา) หลวงตามหาอินทร์ หลวงตาฉัน พอหลวงพ่อดาวปาน้ำไกล่มรณภาพ ท่านก็เรียกให้กลับ ตอนไปภาคใต้หลวงตามหาอินทร์ ถูกนายสุพัฒน์ พินสมาน นายสถานีหาดใหญ่ถามว่า เห็นครั้งแรกเป็นดวงเรียกว่าอะไร หลวงตาอินทร์ไม่รู้ แล้วดวงเล็กๆ ขยายดวงใหญ่ๆ เรียกว่าอะไร ไม่รู้ หลวงตาอินทร์เสียใจ กลับมารีบบมาเรียนบาลี เรียนนักธรรมชั้นโท จะได้ ไปตอบเขาได้ ปัจจุบันหลวงตาแอบ หลวงตาอินทร์ มรณภาพแล้ว

หลวงพ่อดาวปาน้ำ มรณภาพ วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๐๒ ก่อนหน้าในช่วงนั้นหลวงพ่อดาวปาน้ำมีพระภิกษุที่ไว้ใจ ชื่อ-พระใหญ่ ลูตเตเวโท แต่มันทำให้หลวงพ่อเสียใจ เรียกว่ามันผลาญทั้งเงิน ผลาญทั้งชื่อเสียง หลวงพ่อทำเสียมาก แต่หลวงพ่อก็มองว่าอะไร ท่านก็ทำวิชาเรื่อยไป พระครูปัญญาวีริตพระครูปลัดธนิธดาแพทย์อย่างดีจากโรงพยาบาลศิริราช บ้าง จุฬาบ้าง ฉิดยาหลวงพ่อ หลวงพ่อบอกว่า อิม...ฉิดก็ฉิดเข้าไปในหิน ฉิดเข้าไปในหิน หินมันไม่รับรู้อะไรแล้วละ ฉิดไปในกายหลวงพ่อนี้ยากก็เข้าไป แต่มันไม่รับรู้ท่านบอก มันจะไปของมันทำเดี๋ยว มันจะไปนิพพาน

วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๐๒ อาตมานั่งอยู่ด้านในโรงงาน ทำวิชา หลวงพ่อก็สั่งบอกว่าจะมรณภาพจริงๆ ท่านเรียก พระเถรเถรีที่ได้ธรรมกายมารวมกันหมดในโรงงานท่านก็เอนหลัง ลืมตามา

นั่งสั่ง เออ...ลูกชีจันทร์
 ขนนกยุงนะ ต่อไปจะต้อง
 ทำงานใหญ่แทนหลวงพ่
 อิม...สั่งพระ เณร ชิปุ๊ก ชิ
 ญานี ตรีธา ทองแท้ อยู่
 ในโรงงาน ทำโรงงาน แต่
 ต่อไปแม่ชีลูกจันทร์ ขนนก-
 ยุงนี้ต้องทำงานนอกโรงงาน
 อย่างโต่งดังที่สุด ใหญ่ที่สุด
 สายธาตุสายธรรมเขาสั่ง
 อย่างนั้น ให้ทำอย่างนั้น
 แล้วหลวงพ่อก็นิ่งเงียบ
 พอวันที่สองสั่งน้อยลง พอ
 วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ เวลา
 ปายสามโมงห้านาที เสียง
 ห้อง กลอง ระฆังดัง พระ
 เณร เถร ชิ มากันหมด
 ร้องให้กันระงมพร้อมเพรียง
 หมดร่มโพธิ์ร่มไทรที่ฟุ้งอัน
 ประเสริฐนะ...แล้วท่านก็ดับ
 อาตมาอยู่จนกระทั่งหลวงพ่อมรณภาพ

หลวงพ่อบุณ

แม่ชีจันทร์ ขนนกยุง

เรื่องของแม่ชีจันทร์อาตมาเคยได้ยินก่อนหน้านี้ในโรงงาน แม่
 ชิปุ๊กพาแม่ชีจันทร์ไปพบหลวงพ่ แม่จะพาเจ้าไปพบพ่ใหญ่ ให้พ่
 ใหญ่ต่อวิชาให้ หลวงพ่ท่านรับแขกเสร็จท่านก็บอกว่าให้มานั่ง
 ปฏิบัติกับหลวงพ่สัก ๓ วันเดี๋ยวจะมีวิชา สายธาตุสายธรรมสาย

สมบัติในนิพพานจะเพิ่มพูนให้ลูก ต่อไปลูกจะต้องตั้ง ทำงานอันยิ่งใหญ่
ไพศาลแทนหลวงพ่อ หลังจากนั้นก็มาได้ยี่นครั่งสุดท้าย วันที่ท่านจะ
มรณภาพ ท่านเรียกมาสั่งมอบมรดกธรรมให้ผู้ที่จะสืบทอดวิชาของ
ท่านต่อไป

หลังจากหลวงพ่อวัดปากน้ำมรณภาพ อาตมาก็กลับมาอยู่ที่
สุพรรณบุรี มาพัฒนาวัดท่าช้าง
หลวงพ่อได้รับตำแหน่งเป็นเจ้าคณะ
อำเภอวัดท่าช้าง วัดใหญ่โต ต่อมา
โยมนิมนต์ให้มาอยู่วัดบ้านเกิด วัด
หัวเขา เพราะหลวงตาทุ่ย ซึ่งรักษา
การเจ้าอาวาสอาพาธ ไกล้มรณะ

เขาก็ไปรับมา พอมาน หลวงพ่อก็ขยายที่เพิ่มอีก ๒๓ ไร่ ๖ งาน เพราะ
เวลางานตักบาตรเทโว คนมันแน่น ที่ไม่พอในการจัดงาน จึงซื้อที่เพิ่ม ปัจจุบัน
หลวงพ่ออายุย่าง ๗๓ ปี พรรษา ๕๒ หลวงพ่อก็ยังปฏิบัติอยู่ ทำ
วิชชาธรรมกายตามแบบหลวงพ่อสต โดยเฉพาะวันพระ และวันอาทิตย์
หลวงพ่อก็จะมีเปิดสอนสมาธิ เวลาบ่าย ๓ โมงถึงบ่าย ๔ โมง ทำสมาธิต่อ
เนื่องมาไม่เคยขาด

เมล็ดกล้าที่หลวงพ่อวัดปากน้ำได้เพาะขึ้นมา บัดนี้ ๗๓ ปี ๕๒
พรรษา เมล็ดกล้านี้ได้เจริญงอกงาม แผ่ร่มเงาแห่งพระพุทธศาสนาให้
เป็นที่พึ่งแก่สาธุชนทั่วไป หลวงพ่อสุนิ วัดหัวเขา แม้เวลาจะผ่านไปนาน
เท่าใด แต่ในใจพระเถระท่านนี้ยังคงตระหนัก รักเคารพและศรัทธาใน
ครูบาอาจารย์อย่างมิแปรเปลี่ยน จนท่านได้รับแต่งตั้งจากประเทศศรีลังกา
เป็นพระราชาคณะตำแหน่งที่พระพุทธศาสนาโสภณ

